

til Hovedgaardsseieres Forpligtelse til endnu at holde en Sprøite, og har nævnt, at den Tid, i hvilken denne Forpligtelse endnu skulde paahvile Hovedgaardsseiere, er bleven forlænget, da er det jo forsaavidt rigtigt, at Tiden er bleven forlænget; men det kan dog fra Lovudkastets Standpunkt kun siges uegentligt; thi da Lovudkastet første Gang kom frem, vil det erindres, at der ogsaa var bestemt, i hvilken Tid Forpligtelsen endnu skulde vedvare, og det Samme er Tilfældet endnu. Det er altsaa kun uegentligt, at nogen Forlængelse kan siges, at finde Sted som noget Nyt. Grunden til, at en saadan Forlængelse ønskes, er naturligviis den, at man frygter for, at disse Sprøiter, som dog kunne gjøre Gavn, enten skulle blive affastede eller aldeles forbeholdes til privat Brug, inden der gjennem Sogneforstanderskabet og Amtsrådet er tilstrækkelig blevet virket hen til, at Sprøiter omkring i Communerne blive anskaffede. Forsaavidt som den ærede Landsthingsmand, der har berørt dette Punkt, har omtalt nogle Uregelmæssigheder, der skulde finde Sted med Hensyn til Fordringerne i dette Stieblik til Hovedgaardene angaaende Deeltagelse i Sprøiters Anskaffelse, naaget de have Hovedgaardssprøiter, og naaget nærværende Udkast ikke endnu er ophøiet til Lov, kan jeg dertil bemærke, at der ikke er forelagt mig noget Tilfælde af den Bestaffenhed. Hvis Sagen er afgjort paa den Maade, den ærede Landsthingsmand har udhævet, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig at være

noget irregulært; men jeg kjender ikke Omstændighederne. Jeg kan kun sige, at jeg ikke anseer Spørgsmaalet for tvivlsomt. Jeg anseer det aldeles klart, at Hovedgaardene ikke, saalænge denne Lov ikke er udkommen, kunne paalægges noget Bidrag til Communens Sprøiter; men i ethvert Tilfælde var det jo et Spørgsmaal, som Vedkommende, naar han underkaster sig Udpantning, kan faae Leilighed til at faae afgjort ved Domstolene. Jeg anseer det ikke for nødvendigt hderligere at gjøre Bemærkninger, før jeg seer, hvilke Endringsforslag der blive stillede.

Tessén: Den meget ærede Justitsministers Bemærkninger om, hvad der var ytret angaaende § 26, skal jeg, under den Forudsætning at et Udvalg vil blive nedsat, ikke nu forsøge at gaae paa nogen afgjørende Maade imøde. Jeg maa kun ønske og anbefale, at det eventuelle Udvalg ikke vil undlade at tage ogsaa denne Post under sin drøftende Behandling. Dog maa det være mig tilladt at bemærke, at saaledes, som Affattelsen nu er bestaffen i det foreliggende Lovforslag, er det ganske indlysende, at der vilde være givet Brandfogden Autoritet til at „afgjøre“ — det vil sige: til at forekrive — hvad Hedens Eier skulde iagttage, men der vilde ikke være givet ham Magt til at betrygge, at den væsentligste af hans Forrifter vilde i alle Tilfælde blive efterkommet.